Scrisori scrise de tata

Scrisoarea din 10-12-1979

…gândesc că ați stăruit în rugăciune unul pentru altul…Numai în felul acesta se poate preîntâmpina ceea ce ar putea să se iveaască pe parcurs, care nu se poate sa nu apară. Dacă amândoi vă însușiți prin credință, fiecare în parte, acest scump adevăr, veți avea folos ca sa vă bucurați de liniște. Ca atare deprindeți-vă să-I mulțumiți unul pentru altul, așa cum e fiecare, cu puține calități și cu multe lipsuri. Este bine să cunoaștem acele puține calități, mulțumind pentru ele, cât și pentru lipsuri. Să nu uitați ce spune Domnul în 1 Tes. 5:18: *„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui D-zeu în Hristos Isus, Domnul nostru."* Lipsuri și defecte avem fiecare de la naștere, dar pe măsura ce ni le arată Domnul prin Cuvânt, să le cunoaștem, să I le mărturisim Lui și să le părăsim, nu să ne complăcem cu cuvinte ca: *„așa sunt eu, așa e felul meu"*. Dacă am primit pe Domnul Isus, El vrea să ne facă oameni noi, ne schimbă în întregime gândurile, vorbele, manifestările, temperamental chiar, ne face ființe noi. Are loc acea minunată transformare a nașterii din nou, devenind făpturi noi. Noi ne-am născut cu moșteniri de la părinți, cu iuțime, mânie, nervozitate, dar Duhul Sfânt ne preface în alți oameni, cu duh blând și liniștit, care e de mare preț înaintea Lui (1 Petru 3:4). Dragii mei, poate aveți fiecare firi diferite, potrivit cu educația ce ați primit, dorințe și vederi deosebite, dar acum ați intrat într-o nouă școală, familia, care are ca țintă să înfăptuiască o unitate, căci bărbatul și femeia ajung prin lucrarea Duhului să fie UNA. Am văzut undeva într-o scriere, căci viața de familie are o altă ordine de numerație unde 1+1=tot 1, adică bărbatul și femeia nu mai sunt doi, ci unul (Gen. 2:24). Domnul să ne dea și harul acesta, ca El să înfăptuiască această sfântă unitate prin puterea Duhului Sfânt, care l-a pus să locuiască în noi, care are ca țintă să întocmească în fiecare chipul Domnului Isus. Vezi Rom. 8:28-29/2 Cor. 3:18/Gal. 4:19. De aceea să luăm seama ca Duhul Sfânt să lucreze la întocmirea chipului lăuntric al nostru, asemănător celui al Domnului Isus. Și cum se face aceasta? Când omul vechi, firea pământească va rămâne răstignită acolo, unde a așezat-o Domnul, pe crucea Golgotei (Rom. 6:6). Dacă I se lasă frâu slobod, Duhul se întristează

și nu mai poate lucra în noi și cu noi-se stinge (Efeseni 4:30/1 Tesaloniceni 5:19). Să nu fie aceasta în viața voastră. De aceea e necesar să veghem necurmat și să ne rugam neîncetat, având grija ca să nu mai avem de-a face cu vreun păcat, oricât de mic ni s-ar părea. Prin credință, Domnul ne dă leacul acesta ca să ne socotim morți fată de păcat, morți față de mânie, față de iuțime, răutate, strigare (Efeseni 4:30/Romani6:11-14). Și credința a fost de la El – așa că noi n-avem nimic să ne lăudăm. Acestea sunt adevăruri capitale, tot așa de însemnate ca și mântuirea. Dacă mântuirea, iertarea, o căpătăm în clipa în care ne-am pocăit și am crezut în Domnul Isus, apoi izbăvirea o avem tot prin credință.

Nu se poate concepe viața creștină numai cu iertare de păcate, ci și izbăvire de păcate. Fără izbăvire nu avem sfințire, fără sfințire nici viața veșnică. Vedeți ordinea din Romani 6. Viața în Domnul Isus nu e un lucru de a doua mână, ci este problema numărul unu pentru fiecare suflet, care vrea sa fie serios pe cale și să ajungă la țintă. Începeți, dragii mei, cu o temelie sănătoasă această viață nouă în care ați intrat. Fiecare din voi v-ați trezit că vă găsiți împreună alături unul de altul. Ați trăit nu puțini ani fiecare singuri, în lumea lui, cu ideile și gândurile lui și acum tindeți, fără să vreți, să vă păstrați felul de a fi, dorințele, voile, care sunt potrivnice poate celuilalt și se nasc conflicte, care în viața creștină trebuiesc lichidate îndată ce se ivesc – silindu-ne a renunța la tot ce nu e plăcut Domnului Isus, și dacă nu e plăcut Lui, nu va fi plăcut nici partenerului cu care locuiesc, dacă iubește însă pe Domnul Isus. Să căutăm să facem în așa fel ca să plăcem unul altuia, renunțând la plăcerea noastră, bineînțeles având ca ghid să plăcem în primul rând Domnului și desigur, atunci ne va plăcea la amândoi, dacă-L iubim pe El. Domnul să vă ajute ca să căutați mereu, mereu, ce-I place Lui.

În ce privește rânduiala familiei, căutați de a menține totdeauna focul pe altar, să nu se stingă, așa era odată la Cortul Sfânt și la Templu – trebuia întreținut mereu (2Timotei1:6) prin citirea Cuvântului, prin rugăciune și mărturisirea Domnului Isus. Căutați a va crea cât mai dese prilejuri de a vă ruga împreună, de a vă mărturisi unul altuia, de a cânta împreună, de a fi deschiși unul față de altul, de a nu mai avea ascunzișuri. Cu banii ce-i aveți, înțelegeți-vă în comun cum să-i întrebuințați, bineînțeles, în primul rând făcând parte Domnului. Dacă nu mai mult, ca

cei din Vechiul Testament, dar măcar la nivelul lor. Noi suntem popor ceresc, ei erau popor pământesc și se cade să tindem la un nivel mai ridicat. Punga Domnului să fie totdeauna la îndemână pentru orice lucru bun și dacă nevoia cere, puteți depăși cu ce aveți în ea și Domnul vă va binecuvânta, El nu rămâne dator nimănui. Căutați și stăruiți în legătura cu frații din adunare, vizitați-i, nu lipsiți de la Adunare, cu niciun chip. Nu pierdeți prilejul de a mărturisi pe Mântuitorul atunci când se ivește ocazia. Citiți Cuvântul regulat, cu rugăciuni și la rând. În fiecare zi să nu vă lipsească din Noul Testament și din Psalmii, din Vechiul Testament; citiți seara, peste zi, când puteți.

Nu lăsați să se așeze ceva între voi, mărturisiți-le îndată și dacă e cazul că ați vorbit cu jicnire către celălalt, cereți imediat iertare și veniți împreună înaintea Domnului. Nu vă judecați unul pe altul, fiecare este așa cum l-a croit El. Poate unul e mai energic, celălalt e mai domol; îngăduiți-vă unul pe altul, așa cum sunteți; dacă văd ceva rău la mine, care nu place celuilalt, voi căuta să-l părăsesc cu ajutorul Domnului Isus. Să fim gata de a renunța la voia noastră în interesul Păcii, de a nu strica armonia ce trebuia să fie în casa noastră. Feriți-vă de a impune neapărat punctul fiecăruia de vedere, dați-vă doar părerea și dacă o primește, bine, dacă nu, iar bine, căci fiecare își ia răspunderea în fața Domnului. Feriți-vă de morală, așa cum se zice, de *cicăleală*; aceasta duce la întristare. Chiar dacă unul are dreptate, pentru păstrarea păcii, fiți gata de a renunța, bineînțeles, în concordanță cu Cuvântul. Duhul Sfânt vă va învăța prin Cele scrise. Respectați-vă unul pe altul, vorbiți frumos, cuviincios și deprindeți-vă a mulțumi pentru orice serviciu care ni se face. Să căutați a vă sluji unul altuia în dragoste, așa cu e scris în Galateni 5:13/1Petru 4:10.

Deprindeți-vă de a vă exprima dorința față de celălalt prin *te rog*, așa ne învață la 1 Împărați 17:11, Luca 5:3 ș.a. Să nu aveți expresii poruncitoare și nu uitați să completați cu *mulțumesc*. Feriți-vă a pomeni ceea ce faceți unul pentru altul, *eu ți-am făcut, eu ți-am dres…* acestea sunt doar îndatoriri (Luca 17:10). Nu pomeniți greșelile ce ar face celălalt, căci nici Domnul nu-și mai aduce aminte de ale noastre(Prov. 17:9-19:11); pomeniți-le însă pe ale voastre personale, nu pe ale celuilalt. Nu uitați să vă luați fiecare partea din Cuvântul lui D-zeu (Efes. 5:22-33 Coloseni 3:18-19/1 Petru 3:1-7). Fiți totdeauna bucuroși, veseli, căci avem de ce a fi

bucuroși. Nu țineți supărare unul pe altul, lichidați imediat prin *îmi pare rău, te rog,* și apoi înaintea Domnului. Nu cârtiți, deprindeți-vă a mulțumi Domnului pentru orice (1Tesaloniceni 5:18, Romani 8:28) căci aceasta este ținuta de oameni evlavioși, primind orice lucru din mâna Domnului; rugați-vă să aveți iubire de la El, să vă puteți iubi, răbdare de la El, ca să vă suferiți unul pe altul, înțelepciune de la El, ca să știți cum să vă purtați unul față de altul, căci Domnul Dumnezeu v-a unit, nu oamenii; luați aceasta din mâna Lui și El vă va binecuvânta.

Dragii mei, nu uitați că ați cunoscut Cuvântul din copilărie, Domnul v-a binecuvântat să aveți părinți credincioși. În ce măsura L-ați prețuit, sau Îl prețuiți, Domnul știe și voi știți. Așa că, se așteaptă de la voi un comportament cu un nivel mai ridicat față de alții care n-au avut parte de astfel de binecuvântare.

Poartă-te frumos cu rudele soției, la fel cu rudele soțului, nu-i judecați, nu-i vorbiți de rău căci aduceți întristare. Silește-te a te încadra în Fapte 2Ș42, pe deplin căci vremea este aproape-trebuie s-o răscumpărăm, căci sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape(1 Petru 4:7)... Dragii mei, v-am scris multe, dacă găsiți ceva de bine, puneți-le la inimă. Aș dori să vă văd fericiți în Domnul Isus.

Scrisoarea din 8 Martie 1982

... Mulțumim Domnului că ne-a pus El cu un scop pentru viața noastră, ca să fim asemenea Domnului Isus (Romani 8.28-29). Pentru aceasta găsește cu cale ca să îngăduie să vină asupra noastră încercări, ispite, necazuri, ca de felul cum reacționăm în fața lor, să se vadă cât de adânc a pătruns Cuvântul lui Dumnezeu în viața noastră, cât s-a înrădăcinat în lăuntrul nostru. Mulțumim că tot ce ne dă El e spre bine, chiar dacă pentru carnea noastră nu e plăcut... cum o duceți cu sănătatea, cum vă descurcați cu treburile vieții, cum o duceți cu *sfințirea*, *fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul* (Evrei 12:14).

Sunteți firi deosebite, cu temperamente și creștere deosebite, dar Duhul Sfânt, care l-a pus Domnul Dumnezeu să locuiască în noi, vrea să ne modeleze, ca să aducem la asemănarea cu Domnul Isus. Pentru un scop așa de măreț, de glorios, El trebuie să aibă și drumul deschis în inima noastră, ca să nu mai fie împiedicat de firea noastră cea stricată, ci ea să

rămână acolo unde a îngrijit Domnul s-o așeze, răstignită pe crucea Domnului Isus (Romani 6:6). Când nu rămâne acolo, Duhul nu poate să lucreze, e întristat chiar (Efeseni 4:30) și chiar ajunge să se stingă (1Tes 5:19). Să nu fie aceasta cu mine și cu voi care sunteți la început de drum ca familie.

De aceea deprindeți-vă a vă ruga mai mult ca El să lucreze în viața voastră ca să păstrați mereu prezenta Domnului Isus în inimile voastre. Domnul a găsit cu cale ca să vă unească, socotind în înțelepciunea Lui că *unul pentru altul să fie cea mai bună alegere* (nota editorului).

Ați luat aceasta din mâna Lui? V-ați deprins ca să mulțumiți fiecare personal pentru această unire ce a făcut-o El? Adică *soțule*, să mulțumești la fiecare rugăciune de soția ce ți-a dat-o El, rugându-L ca să ai în vedere Efeseni 5:25, cum și Coloseni 3:19, 1Petru 3:7, Proverbe 9:11. La fel și pentru *soție* Efeseni 5:22, Coloseni 3:18, 1 Petru 3:1-6. Dacă le veți știind acestea, totuși socotesc că nu greșesc dacă vi le mai împrospătez… ca unii care așteptăm pe Domnul, ca să fim găsiți în pace și fără vina 2 Petru 3:11-14.

Nu uitați că diavolul e pe urmele noastre și vrea cu orice chip să lucreze la dezbinarea voastră, el marele meșter de dezbinări. Vedeți și versetele până la sfârșitul capitolului.

Iarăși dragii mei, deprindeți-vă de a cultiva rugăciunea în comun – nu înseamnă că nu vă puteți ruga și separat, dar cea în comun să nu vă lipsească. Dacă în timpul zilei, vrășmașul a reușit ca să întristați Duhul, nu puneți capul pe pernă până n-ați aranjat unul cu altul, că nu cumva venirea Celui ce vine să vă găsească așa cum n-ar trebui. Domnul să vă ajute să vă feriți de a ajunge în astfel de situații, care să fie cât mai rare și chiar deloc.

Învățați-vă să cedați mereu, ca să fie pace și liniște. Deprindeți-vă cu cele scrise în Efeseni 5:20, în 1 Tes 5:18, ca unii care știți scopul lui Dumnezeu cu noi din Romani 8:28-29. Iarăși țin să vă amintesc să nu neglijați de a cânta Domnului, ca unul care ne-a făcut mult bine (Proverbe 13:6, Efeseni 5:19, Coloseni 3:16). *Copiii* voștri să crească în cântările de laudă aduse Domnului.

Vă aduc aminte și de 1 Corinteni 16:2… și urmare va fi 2 Corinteni 9:11, precum și Maleahi 3:10. Nicăieri în Scriptură Domnul nu mai

vorbește de a-L pune la încercare, dar aici ne dă voie, ca să verificăm, El nu rămâne dator la nimeni. Îmi permit să vă întreb dacă luați parte dimineața împreună? Dacă se ridică probleme… faceți cu rândul, dar nu vă lipsiți de această binecuvântare, căci e o poruncă a Domnului, pe lângă dorința ca să fim la masă cu El. V-am scris multe, dar acestea luați-le ca din partea Domnului, căruia m-am rugat ca să mă învețe ce să vă scriu.

Domnul să vă binecuvânteze și să vă păstreze în harul Lui
Cu dragoste de la El, M.B.

Scrisoarea din 9 Septembrie 1982
Scrisoare către *soț,*

Domnul mi-a pus pe inimă ca să stau de vorbă cu fiecare din voi separat. Așa că după cum am scris soției, îți scriu și dumitale gânduri ce le am de la Domnul, pentru care m-am rugat înainte de a pune mâna pe stilou. Așa că, te rog să le iei din partea Domnului, urmând ca mai departe să întregești ceea ce eu am omis, sau n-am prins călăuzirea de la El, ca să-ți spun…

… am înțeles că soția este credincioasă, sau mai pe înțeles e și din familie de credincioși, chiar dacă nu s-a tradus în viață credința, dar cel puțin a fost semănată, Domnul va îngriji să răsară la vremea Lui.

… ți-ai fi făcut multe iluzii, dar Domnul a știut că soția are nevoie de soț care să poată ajuta să înțeleagă Calea Evangheliei, nu prin vorbe, ci prin felul de viața zi de zi – un duh blând și smerit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu (1 Petru 3:4) … faptul că ați rămas în răceală unul față de altul, este urmarea lipsei de a cultiva rugăciunea în comun, fără nici o pretenție de nivel duhovnicesc. Dragul *meu* Domnul te socotește ca pe orice bărbat credincios, ca drept cap al nevestei, așa cum o fi oricare nevastă. Fiind înzestrat cu această demnitate de cap (1Corinteni 11:3), ca atare trebuie să-ți impui și o ținută de *cap* nu în a porunci, ci în ce privește de inițiator, în cele plăcute Domnului. Mă gândesc la a vă ruga împreună. Nu cumva toată situația neplăcută e urmarea lipsei de altar al casei, bineînțeles la vremea și la ceasul potrivit?

„Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii”

Dragul meu, citește cu atenție Psalm 39, îndeosebi vers. 9, să te oprești, precum și versetul 2.

Nu căuta să-ți aperi pricina (Iov 36:17), căci Domnul Isus nu și-a apărat-o. Învață-te să taci, să rabzi, căci noi suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi (Romani 15:1). Prin răbdare și tăcere curmăm orice neînțelegere, căci orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, zăbavnic la mânie (Iacov 1:19) știi bine lucrul acesta??

Deprinde-te, dragul meu, de a cultiva rugăciunea în comun și aceea de unul singur, când îți deșerți inima Domnului, căci El te înțelege. Vezi cântarea: *Spune-I lui Isus, spune-I totul Lui, El te înțelege*

Ți-am mai spus că trebuie să te încadrezi în Efeseni 5:20, în 1Tesaloniceni 5:18, căci aceasta a fost și este voia Lui cu privire la d-ta, ca să ai ca soție, dată de El, ca răspuns la rugăciunile de ani de zile. Și ea are nevoie de remedierea lipsurilor în ceea ce privește viața creștină căci Domnul a găsit cu cale că D-ta ești cel mai potrivit să-I poți cere un aer duhovnicesc, ca s-o ajuți să crească în omul dinlăuntru. Nu uita că îndatoririle femeii se rezumă la una singură, de a fii supusă bărbatului, apoi îndatoririle bărbatului, care este capul femeii, se rezumă la 4, dar de calitate înaltă duhovnicească:

Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit Domnul Isus Biserica (Efeseni 5:25) cum a iubit-o? S-a dat pe Sine pentru ea. A iubit-o că era vrednică să fie iubită? Nu, a iubit-o așa cum a fost și cum este cu lipsurile ei. Dar poți când vezi atâtea cususuri? „Pot totul în Hristos, care mă întărește (Filipeni 4:13), Ținta poruncii este Dragostea care vine într-o inimă curată, dintr-un cuget bun și dintr-o credință neprefăcută (1 Timotei 1:5). Dragostea este roada Duhului Sfânt care-L avem în noi.

Bărbaților, iubiți-vă nevestele și nu țineți necaz pe ele (Coloseni 3:19). Cum stai cu necazul, dragul meu? De ce spune Domnul bărbaților așa, pt. că bărbații sunt porniți a ține necaz, cum și femeile sunt pornite la nesupunere. Dacă vă rugați unul într-un colț și altul în alt colț, e necaz. Să nu fie aceasta. Deprinde-te a te smeri, a te pocăi, de a cere iertare când ai spus o vorbă nepotrivită.

Cum stai cu *darea pentru Domnul*? Nu cumva și aceasta o fi o pricină de neînțelegere dintre voi? În 1 Petru 3:7 spune de a ne purta *„cu înțelepciune cu nevestele voastre, dând cinste femeii ca un vas mai slab, ca unele care vor moșteni împreună cu voi harul vieții, ca să nu fie împiedicate rugăciunile voastre”* ce înseamnă aceasta? Ne spune în Proverbe 19:11

„Înțelepciunea face pe om răbdător, și este o cinste pentru el să uite greșelile” Ale cui greșeli să le uite? Despre fecioarele înțelepte spune că aveau undelemn în candele când a venit Mirele, și știi ce e untdelemnul! Avem îndatorirea de a da cinste soției ca un vas mai slab, chiar și îngerul s-a plecat înaintea femeii Maria (Luca 1:28). Deprinde-te dragul meu de a respecta soția, a fi manierat, a vorbi frumos, delicat, de a-I mulțumi pentru orice, ferește-te de jigniri, chiar de ești jignit. Caută când vii din oraș, uneori să-i aduci ceva căci se bucură; vezi, în casa lui Iacov, în casa lui Avram, se întrebuința cuvântul acesta „te rog”, cuvânt care l-a folosit și Eliezer, robul lui Avram.

Așa că, în fiecare rugăciune: *„Mulțumesc Doamne de soția ce mi-ai dat, ajută-mi s-o iubesc cum a iubit Domnul Isus Biserica, să-I dau cinste ca un vas mai slab, să nu țin necaz pe ea și să mă port cu înțelepciune cu ea”* Și am văzut ce e înțelepciunea în Proverbe 19:11.

Vezi Proverbe 17:19 – nu trece peste ce este scris: dragostea acoperă totul (1 Corinteni 13:7), vezi și Proverbe 13:13. Dragul meu rămâi în această cetate. Domnul a făcut această căsătorie; stai ascuns aici că Satana să nu poată să-ți aducă îndoieli; cere iertare Domnului că ai gândit altfel. Rămâi neclintit pe această poziție, orice ar fi, oricât de rău ar merge lucrurile (zic așa în nebunia mea), rămâi la deplina încredințare, că de la Domnul e aceasta. Doresc ca El să-ți dea mai multă lumină, ca să poți înțelege și să-L poți lăuda pentru că toate lucrurile lucrează spre bine (Romani 8:28)

Cu dragoste de la El M.B

Scrisoarea din Iulie 1982

Scrisoare către *soție*,

Iată, că de astă dată vă scriu separat, m-am gândit că poate e mai bine așa.

M-am bucurat că ne-ați vizitat, nu numai că ne-am văzut, dar am înțeles din spusele amândurora, de faptul că nu vă rugați împreună, e o stare rea și ajunge să ducă mai departe la rău.

Draga *mea*, nu te-am cunoscut până n-ai ajuns să fii căsătorită *cu soțul tău*. Am cunoscut pe mama dumitale, chiar când era bolnavă, la fel pe tata, prieten și frate de credință, și la fel și pe bunicul, unde am fost găzduit. M-am bucurat când Domnul a aranjat ca să fii soția *soțului tău*, pe care-l cunosc, de mai bine de 20 ani. I-am cunoscut familia dânsului, am fost într-o plăcută prietenie și frățietate cu toți ai lui și în special cu *soțul tău*, pe care mereu îl îndemnam să se însoare. În sfârșit, când am auzit că s-a făcut lucrul acesta, m-am bucurat și mai ales că a luat o fată credincioasă, din familie cunoscută de credincioși. Domnul a făcut această căsnicie. Se vede și din faptul că atât dânsul cât și mata ați zăbovit atâția ani, ca la vremea hotărâtă de El, să vă uniți laolaltă, să întemeiați căminul mult așteptat de amândoi. Știu că atât el cât și dumneata vă veți fi rugat pentru aceasta, și totuși El a zăbovit, ca până la urmă să înțelegeți că Domnul a găsit cu cale ca *el* să fie bărbatul cel mai potrivit pentru *tine* și că *tu* să fi soția cea mai potrivită pentru dânsul. Nu te mira de lucrul acesta, căci căile lui Dumnezeu de multe ori ne par neînțelese, dar știm că El nu greșește niciodată.

Tot ce face El este bine și desăvârșit. Atât soțul, cât și mata ați fost și sunteți copiii lui Dumnezeu (1 Ioan 3:2) copii prea iubiți ai Lui. El a îngrijit și pentru unul și pentru altul să vă nașteți cu părinți credincioși ca să se împlinească neamul celor neprihăniți.

Draga *mea*, se cade să-I mulțumești Domnului în fiecare rugăciune că ți-a pregătit un soț credincios, și nu de mâna a doua, zic asta, nu ca să-i fac un compliment lui, dar eu îl cunosc de zeci de ani și știu ce suflet și caracter are. E drept că atât el cât și matale aveți firi și temperamente deosebite, ați crescut în medii deosebite și e firesc ca prin trăirea laolaltă să se ivească unele dificultăți în viața de familie.

Dar, ca unii care avem pe Domnul Isus, Mântuitorul și Pastorul nostru, aceste deficiențe se pot remedia cu ajutorul Duhului Sfânt, care locuiește în noi, de când ne-am hotărât pentru El.

Bineînțeles, trebuie recunoscute și mărturisite înaintea Domnului, punându-le sub sfântul sânge al Domnului Isus ca să căpătăm pacea de la El. „*Urmăriți pacea cu toții și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul* (Evrei 12:14).

O, dacă mata vrei să fii fericită în familia ce Domnul a închegat-o, caută și păstrează legătura cu Domnul Isus punându-te de acord cu Sfântul Său Cuvânt. În 1 Tesaloniceni 5:18 scrie: *Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu în Hristos Isus cu privire la voi* –-- Hai să descifrăm, să desecăm acest verset.

Mulțumiți pentru toate lucrurile: adică aici pe lângă toate celelalte, se include în primul rând și poziția în care te-a așezat El până la ora actuală: – soție și mama, soție cu soț credincios – Nu e puțin lucru faptul acesta. Și apoi El v-a binecuvântat și cu un copilaș, care să cimenteze mai bine legătura dintre voi ca soți.

Eu nu știu dacă te-ai deprins ca în fiecare rugăciune, ce o faci pe genunchi, pe lângă mulțumirile pentru iertarea prin sângele Domnul Isus ce ai căpătat, să zici: – Mulțumesc Doamne și pentru soțul care mi l-ai dat. Ajută-mă te rog, să-l ascult (1Petru 3:5) să-l iubesc (Tit 2:4) să mă deprind să fiu supusă (Efeseni 5:22) socotindu-l așa cum spune Cuvântul, drept capul meu [Efeseni 5:23]. Acestea doar nu le formulez eu de la mine, ci aceasta este Rânduiala Domnului, căci *„Cine nesocotește Cuvântul Domnului se pierde”* (Proverbe 13:13) și *„Să nu treceți peste ce este scris”* (1 Corinteni 4:6).

Nu te uita, draga *mea*, la faptul că el îți este inferior în studii, căci sufletul și caracterul lui, de credincios depășesc studiile cele mai înalte ce le-ar fi avut. *„Nu umblați după lucrurile înalte, rămâneți la cele smerite”* (Romani 12:16). Prin aceasta Domnul te învață să pui mai presus ce este din Duhul Său, decât ce este din duhul lumii. E o mare lipsă că ați întrerupt rugăciunea împreună și te rog caută și în această privință, grăbește-te și puneți-vă în rânduială. Începeți de la zero, o altă viață în care să-I faceți loc Domnului Isus în lăuntrul vostru. Nu ai pe nimeni pe pământ, draga *mea* care să te poată înțelege, decât tovarășul pe care ți l-a dat Domnul. El ți l-a dat, Lui să-I mulțumești, așa cum este, cu lipsurile ce le-o fi având, căci toți avem cusururi. De aceea Domnul a îngrijit că să-L cunoaștem pe El, ca să ne debarasăm de metehnele cu care am venit pe lume.

Draga *mea*, te rog permite-mi, de a te socoti că și pe fiica mea, și ce-ți spun, Domnul știe că-ți vorbesc din inimă: – doresc să fii fericită, să te bucuri de viața nouă cu Domnul Isus, în viața nouă de familie ce Domnul

ți-a făcut parte. Ia seama că să te deprinzi de a vă respecta unul pe altul, ferește-te de vorbe jignitoare (Estera 1:20) și dacă eventual din neveghere, din nebăgare de seamă ai spus ceva nepotrivit, ce nu e din Duhul Sfânt, nu zăbovi și cere iertare soțului și Domnului. Deprinde-te de a te smeri, căci Domnul Isus s-a smerit și s-a făcut ascultător până la moarte. El, Fiul Celui Prea Înalt [Filipeni 2:8]. Domnul v-a binecuvântat cu acest dar frumos, *copilașul ce îl* aveți. Siliți-vă ca să se trezească într-o atmosferă cu *un duh blând și liniștit*, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu (1 Petru 3:4).

În 1 Samuel 2:17, spune că fii lui Eli se făceau vinovați de un foarte mare păcat, pentru că *nesocoteau darurile Domnului*. Ai grijă să nu nesocotești darul ce ți l-a dat Domnul în soțul ce ți l-a pregătit. E un dar de la El, chiar dacă nu ar fi după inima matale, dar ai în vedere nu darul, ci Mâna Celui ce ți-a făcut darul.

Deprinde-te să-I mulțumești, căci EL nu greșește, EL te iubește și în dragostea Lui ți-a pregătit acest dar, soțul ce-l ai. Draga *mea*, pune cuvintele acestea, în inima matale, căci sunt de la Domnul. Nu v-am întrebat, dacă din ceea ce vă binecuvântează El, v-ați deprins să faceți parte Domnul (1 Corinteni 16:2) ca în chipul acesta *să fiți îmbogățiți în toate privințele* [2 Corinteni 9:11].

„*Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți*" (Evrei 13:5).

Deprindeți-vă a fi mulțumiți cu starea în care vă găsiți" (Filipeni 4:11).

Draga mea ți-am scris multe, nu scriu de la mine. Am rugat pe Domnul să mă învețe El ce să vă scriu – separat – Fă-ți răgaz și citește cu răbdare, că-ți va fi de folos.

Domnul să te binecuvânteze cu Harul Lui

Cu dragoste de la El: Mihai Beloiu